

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Milí čtenáři, drazí farníci,
jsme na prahu doby postní, a přestože toto období nese ve svém názvu slovo postní, není půst jeho hlavním smyslem. Naším hlavním úkolem během této doby je přiblížit se k Bohu a dobře se připravit na slavení Velikonoc.

Postní doba není pouze několik týdnů věnovaných rozjímání o utrpení Páně. Jsou to především dny přípravy na nové prožití velikonočních svátků.

Tato příprava může probíhat jak připomínkou svého vlastního křtu a jeho významu, tak konáním skutků pokání. Skutky pokání nemají význam samy o sobě, ale mají nás obracet k Bohu.

A tak, sestry a bratři, přeji Vám požehnanou postní dobu, abyste se během této doby přiblížili (i díky postu) více k Bohu

a dobře se připravili na slavení Velikonoc.
K tomu Vám žehná

otec Jenda

**NIKOMU NEBUŽTE NIC DLUŽNI,
NEŽ ABYSTE SE NAVZÁJEM
MILOVALI, NEBOŤ TEN, KDO
MILUJE DRUHÉHO, NAPLNIL
ZÁKON. VÍTE PŘECE, CO
ZNAMENÁ TENTO ČAS: UŽ
NASTALA HODINA, ABYSTE
PROCITLI ZE SPÁNKU; VŽDYŤ
NYNÍ JE NÁM SPÁSA BLÍŽE, NEŽ
BYLA TENKRÁT, KDYŽ JSME
UVĚŘILI. NOC POKROČILA, DEN
SE PŘIBLÍŽIL. ODLOŽME PROTO
SKUTKY TMY A OBLEČME SE VE
ZBROJ SVĚTLA.
ŘÍM 13,8;10-12**

Dějiny zámecké kaple sv. Josefa v Luhačovicích

Mgr. Jaroslav Pančocha

V dřívějších dobách byli lidé zvyklí modlit se častěji než dnes. Obraceli se k Bohu s prosbami o zdar práce, kterou začínali, o šťastný průběh složitých situací, které je čekaly. Prosili Pannu Marii za děti, za těžce nemocné, za uzdravení. Cestou na pole poklekli či postáli u křížku, svatého obrázku nebo zvoničky, po práci večer poděkovali za dobře prožitý den.

Tyto památky přirozené lidské zbožnosti jsou dodnes ozdobou našeho kraje.

Kromě toho bývaly v domácnostech ve světnicích kříž, svatý obrázek, růženec, „knížky“, klekátka, místa, kde člověk, jak říkala moje pratetička, rozmlouval modlitbou s Pánem a nemarnil zbytečně čas.

Domácí modlitebna, tedy jakási domácí kaplička, ovšem nikoho nezprošťovala povinnosti pravidelné účasti na bohoslužbě ve farním kostele, který byl původně, v té době, pro Luhačovjany v Pozlovicích.

Uvážíme-li, že Luhačovice byly v polovině 18. století obec s více než tisícovkou obyvatel v okolí náměstíčka zvaného lidově „Býčina“, pak to znamená, že do kostela sv. Martina v Pozlovicích to bylo 6 km, většínou pěšky, tedy tam i zpět 12 km.

To byl také asi důvod, proč Serényiové téměř ihned po dokončení stavby zámku k němu přistavěli kapli, která byla určena jen pro obyvatele zámku a byla přístupná chodbou v 1. i 2. podlaží. Protože ale byla tato kaple 20. 7. 1754 prohlášena za veřejnou, byl do ní pro občany Luhačovic udělán vchod ze zámecké zahrady, a to na stejném místě jak je dnes. Zámeckým kaplanem se stal hned po vysvěcení kaple P. Markolin Stauber, dominikán z Uherského Brodu.

Roku 1784 byla tato kaple diecézním věstníkem prohlášena za farní kostel zřízením nové farnosti Luhačovice, do které byly přifařeny obce Biskupice, Kladná a Žilín. V historických dokumentech najdeme pro mne dosti překvapivý údaj, a sice že uvedená farnost měla 1178 věřících v roce 1771 a v roce 1834 již více než 1600 věřících, což jsou údaje z archivu arcibiskupské konsistoře.

Do zdejšího kostela, dříve zámecké kaple začala chodit také mládež a mladší věřící z Přečkovic, Petrůvky a Ludkovic, takže kostel v Luhačovicích byl stále přeplněn a počet bohoslužeb nedostačoval. Je dobré také připomenout, že Polichno bylo vždy přískoleno do Luhačovic a mnozí Polichňané našli v Luhačovicích práci, takže ti také chodili do kostela v Luhačovicích.

Proto majitelka zámku Alžběta Serényiová ihned v roce 1784 nechala rozšířit kapli o presbytář – kněžiště a sakristii a nedlouho poté byla přistavěna apside – oltářní nika. Současně byl udělán druhý vstup do kaple z jihovýchodní strany, přímo do sakristie. Kazatelna byla tehdy na evangelní straně na stěně sakristie v presbytáři.

Přeložením silnice ze zámecké zahrady mezi zámek a sklep bývalého pivovaru asi po roce 1840 a postavením zdi kolem zámecké zahrady byl zrušen vchod do kaple ze severozápadu a udělán nový na jihovýchodě, který byl zase zrušen v roce 1951 a přemístěn zpět na původní místo tak, jak to známe dnes.

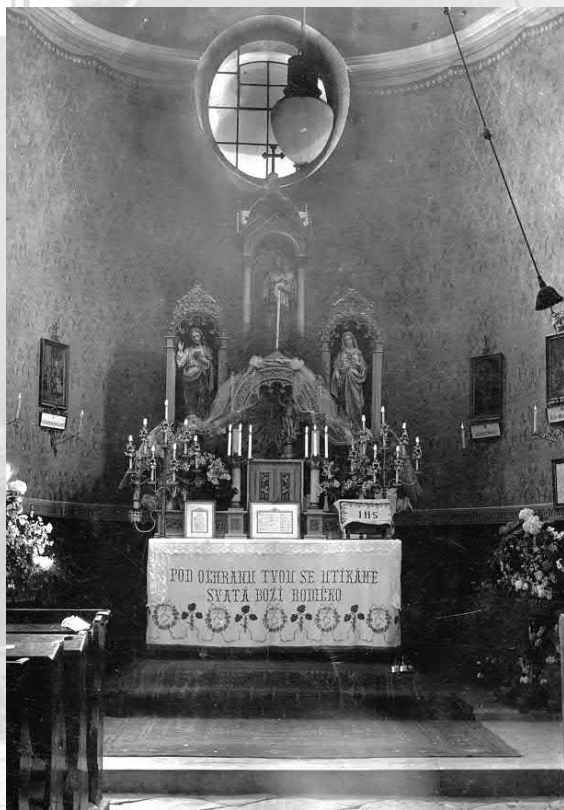
V roce 1924 byla kaple rozšířena o další loď pro věřící z prostorů zámku a další místnost pro sakristii, která tam byla přemístěna z presbytáře. Kazatelna byla přemístěna na opačnou – epištolní stranu.

Druhé rozšíření kaple bylo v červenci 1951, kdy byly přičleněny další dvě místnosti ze zámku, chodba a oratoř. Hlavní oltář byl přemístěn na místo hlavního vchodu a hlavní vchod byl přemístěn zpět na stranu severozápadní. Na místě, kde byl v apsidě oltář, byla zřízena pro účastníky bohoslužby galerie. V roce 1955 byla rozšířena oratoř zmenšením přilehlé zámecké místnosti.

Je potřeba ještě připomenout, že kůr musel být zkrácen, protože by byl nad hlav-

ním oltářem. Na kůr bylo možno vystoupat po točitých schodech od malého venkovního vchodu, nebo chodbou ve 2. podlaží zámku a zároveň se tak dostat na oratoř.

Chrámová loď byla přemístěna naproti oltáři. Bylo však proto potřeba velmi podstatně zúžit – zeštíhlit pilíře nesoucí

klenbu. Jinak by pohled účastníků bohoslužby k oltáři byl velmi omezen. Tento velmi náročný a složitý problém vyřešil úspěšně místní stavitel, autorizovaný inženýr pro nosné konstrukce staveb. Shodou okolností to byl můj budoucí tchán, který po celý zbytek svého života na tuto úpravu pilířů vzpomínal a zajímal se, jestli to "drží". Štíhlé pilíře nesoucí klenbu mají také v sobě zabudované nepřímé osvětlení kostelní lodi.

Jestliže je stavba po všech stránkách dobře navržena a zároveň dobře postavena, stačí v budoucnu dělat jen údržbu a opravy toho, co způsobil čas. Podrobnosti o tom, co se dělalo, jaké opravy se prováděly, kdo je dělal, jaká byla cena a kdo se podílel na placení najdeme podrobně ve farní kronice a zápisech P. Josefa Nátra.

Teprve potom mohou nastat úvahy a jejich realizace, jaký bude nábytek, výzdoba... To jde kdykoliv změnit, čehož býváme svědky, i když je to mnohdy velmi drahé. Existují podrobné zápisy, co se kdy a za kolik do kostela koupilo, vyhodilo, kdo to platil... Toto ale nemá smysl zde popisovat a uvádět jména dárců, i když je to zajímavé, ale zdlouhavé.

P. Josef Nátr udělal podrobné zápisy, jak se postupně dělalo vnitřní vybavení a zařízení kostela. Pozornost věnoval především hlavnímu oltáři, vedlejším oltářům, kazatelně, křtitelnici, lavicím, sochám a obrazům, betlému, křížové cestě. Z účetních zápisů přesně určil co, kdy, za kolik a kým bylo do kostela pořízeno, což bylo vše kontrolováno děkanem a visitacemi konsistoře.

Zde stojí za povšimnutí zavedení „lavického fondu“, protože kostel měl po prvot-

ním rozšíření jen 3 lavice. Aby se mohly pořídit další, bylo nutno je pořídit na dluh a splácet platbou těch, co v nich seděli. A na to byl ten lavicový fond, který byl i v budoucnosti často využit, protože např. přístavbu bytu na faře pro kaplana nebylo z čeho zaplatit, tak se na to musel použít lavicový fond. Ten existoval podle P. Nátra (který to zapsal v roce 1955) donedávna jako zvyk a platila se z něho nutná vydání kostela, protože jiné zdroje peněz nebyly. Majetek kaple neměla v podstatě žádný. Budova patřila majiteli zámku. Na bohoslužebné předměty a vybavení třeba lavicemi se museli farníci složit, včetně bohoslužebných rouch a provozu fary a farní budovy, kterou také museli farníci postavit.

Zvláštní kapitolou v kostele bylo pořízení varhan a jejich údržba. První varhany byly „positiv“, což byly miniaturní varhany předané z velehradského kláštera 30. 4. 1785. Byly postaveny roku 1746 a měly 180 cínových a 64 dřevěných píšťal pro 5 rejstříků. Byly mnohokrát opravovány a těžko udržovány v provozu. Proto v roce 1861 byly zakoupeny za 250 zl. dvoupedalové varhany ze sbírek věřících. Není známo, v jakém stavu byly, jisté ale je, že se musely často opravovat. Tento stav byl neudržitelný, a proto se muselo přikročit k novým sbírkám na nové varhany. Je podivné, že 1. 5. 1877 byly staré varhany rozebrány a odstraněny a 25. 5. 1877 byly hotovy varhany nové. Opět bylo nutno použít „lavicový fond“, protože z běžných sbírek by se varhany nezaplátily.

Přesto, že byly nové, byly poruchové a často opravované. Velké opravy byly v roce 1892 a 1923. To všechno nebylo nijak levné. Problém, jak to zaplatit, byl trvalý.

Takže roku 1932 rozhodl kostelní výbor, že je nutno koupit nové varhany. Firma z UH podala nabídku za 45 000 Kčs.

„Stavba nových varhan byla ale zadána firmě bratří Riegrů z Krnova, kteří varhany postavili v roce 1933 za 56 376 Kčs. Tím byl dán předpoklad, aby nadaný a schopný varhaník mohl na tomto královském nástroji, i když u nás v malém, rozvinout při bohoslužbách své umění k oslavě Boží a k povznesení luhačovských farníků i lázeňských hostů ke zbožnosti. V tom smyslu mluví „Motu proprio“ papeže sv. Pia X. ze dne 22. 11. 1903 o vlastnostech liturgické hudby, která má býti posvátná, umělecká a všeobecná – katolická.“ To čteme v zápiscích P. Josefa Nátra.

Je potřeba ještě připomenout, že farní budova, krátce fara, byla postavena roku 1784 z kamene a cihel, krytá šindelem. Stavební materiál zaplatila majitelka panství Alžběta Serényiová, ostatní museli zajistit farníci. Fara měla 3 obytné místnosti, kuchyň, předsíň a malý sklep. Požár v sou-

sedství, který vypukl v roce 1840, zničil 7 domů a zachvátil i faru, kde byla zničena střecha. Nová střecha byla sice o něco nižší, ale z nehořlavého materiálu.

V roce 1857 musela být fara rozšířena o 2 místnosti pro kaplana. Zároveň byla po celé délce fary přistavěna dřevěná zasklená veranda. V roce 1860 byla před farou vykopána studna. V roce 1879 musela být postavena nová střecha, protože střecha z roku 1840 byla velmi ležatá a špatně krytá. Roku 1926 byla postavena kamenná zeď mezi hlavní silnicí a farním pozemkem. V této zdi byl také vchod do sklepa na farní zahradě, který dříve používal místní pivovar a později panský hostinec. Toto všechno a další museli platit farníci, majitel panství přispěl podle výměry svých pozemků.

Jsem toho názoru, že tento článek by mohl být úvodním k sérii dalších, které by se týkaly: úsilí o stavbu nového kostela; výstavby dalších kaplí nejen v Luhačovicích, ale i v okolních obcích; církevních památek ve farnosti a okolí; školství a výuky náboženství ve farnosti, varhaníků a dalších zajímavých informací o životě farnosti v minulých časech. Snad se nám to zvláště s pomocí pamětníků naší farnosti postupně podaří zachytit.

Na závěr si dovoluji připomenout, že text článku se opírá o zápisy P. Josefa Nátra, se kterým se můj tatínek dobře znal a vzpomínky na svědectví mé rodiny. Je třeba zdůraznit, že P. Josef Nátr, který zde působil od r. 1945 až do své smrti v r. 1957, byl výjimečný člověk, který pro zdejší farnost udělal velmi mnoho. Věnoval se mimořádně dětem a mládeži. Hodně se věnoval historii nejen našeho kraje. Jistě nejsem sám, kdo na něho rád a vděčně vzpomíná.

Výklad Velepísně lásky

Z knihy: Papež František, *Láska v manželství, Výklad Velepísně lásky ve 4. kapitole exhortace Amoris laetitia*, KNA 2017.

Všechno snáší a odpouští

Výčet se završuje čtyřmi výrazy, které obsahují slovo „všechno“. Všechno omlouvá, všemu věří, ve všem doufá, všechno vydrží. Tímto způsobem se důrazně podtrhuje dynamika lásky směřující proti stávající kultuře, schopná čelit čemukoli, co by ji ohrožovalo.

Na prvním místě stojí, že „všechno omlouvá“ (*panta stegeri*). To je něco jiného než „nevšímá si zla“, protože uvedený výraz se týká používání řeči; může znamenat „nemluvit“ o něčem záporném, co je v druhém člověku. Předpokládá zdržení se soudu, ovládnutí sklonu vyslovovat tvrdé a neúprosné soudy. „Nezavrhujte, a nebudete zavrženi“ (Lk 6,37).

I když se to přičítá našemu běžnému používání řeči, Boží slovo nás žádá: „Nemluvte špatně jeden o druhém“ (Jak 4,11). Vytrvalé poškozování obrazu druhého je způsob, jak si vylepšovat obraz vlastní, jak si odreagovat zášť a závist bez ohledu na to, zda tím někoho raníme. Často zapomínáme, že pomluva může být vážným hříchem, těžkou urážkou Boha, když vážně poškodí dobrou pověst druhých a tím jim způsobí škodu, která se těžko napravuje. Proto se Boží slovo vyjadřuje tak tvrdě o jazyku, když říká, že je to „svět zla“ který „může poskrvnit celého člověka, zapaluje celý náš život“ (Jak 3,6), „je to zlo, které nedá pokoje, plné smrtonosného jedu“ (Jak 3,8), „jím zlořečíme lidem, stvořeným k Božímu obrazu“ (Jak 3,9), avšak láska pečuje o obraz druhých s jemností, a je dokonce schopna

uchovávat dobrou pověst nepřátel. Při obraně Božího zákona nesmíme nikdy zapomínat na tento požadavek lásky.

Manželé, kteří se milují a patří jeden druhému, mluví jeden o druhém dobře, snaží se ukazovat na dobré stránky svého partnera i přes jeho slabosti a chyby. V každém případě raději mlčí, aby nepoškodili jeho obraz. To ale není jen vnější gesto, nýbrž vychází z vnitřního postoje. A není to ani naivita, která se tváří, že nevidí obtíže a slabé stránky druhého, ale je to široký pohled, který vidí slabosti a chyby v celkovém obrazu. Je si vědom toho, že nedostatky jsou jenom část, nejsou celým bytím druhého. Nějaká nepříznivá skutečnost ve vztahu není vztah jako celek. Lze tedy prostě přijmout, že všichni jsme spletitá kombinace světla a stínů. Druhý není jen někdo, kdo mě obtěžuje. Je něčím víc. Ze stejného důvodu si nenamlouvám, že jeho láska musí být dokonalá, abych si ho mohl vážít. Miluje mě takový, jaký je a jak to dokáže, se svými limity, ale neznamená, že je falešná nebo že není skutečná. Je skutečná, ale omezená a pozemská. A tak vyžadují-li příliš mnoho, dá mi to druhý nějakým způsobem najevo, protože nebude schopen ani ochoten hrát roli nějaké božské bytosti, ani být služebníkem všech mých potřeb. Láska žije s nedokonalostí, omlouvá ji a umí mlčet ohledně limitů milované osoby.

FarLístek

Děti dětem

Příloha farních listů věnovaná dětem

Březen letos ve znamení půstu

Postní doba trvá 40 dní. Velikonoce nastávají v neděli po prvním jarním úplňku. Doba postní tedy začíná každý rok jindy. My křesťané se chceme dobře připravit na Velikonoce a k tomu nám poslouží doba postní. Všichni společně můžeme hledat, co je v životě opravdu důležité: přátelství s Ježíšem a také s druhými lidmi. Víš, čím takové přátelství roste?

Abychom měli nesobecké a poctivé srdce a aby nás nic nerozptylovalo, snažme se těch čtyřicet dní žít střídme. Můžeme se lecčeho zříct: třeba zábavy u televize, počítače nebo v kině, vaření a pojidání dobrého jídla, různých oslav, tance, výprav za nakupováním. Říká se tomu půst. Vrací lidským srdcím prostotu a radost.

Také Ježíš se postil. Evangelia popisují, jak žil ve veliké skromnosti čtyřicet dní na poušti. Teprve pak vyšel, aby se setkával s lidmi a vyprávěl jim o svém Otci.

17. březen – svátek sv. Patrika

Symbolem sv. Patrika je trojlístek, díky kterému sv. Patrik irským neznabohům vysvětlil princip Svaté Trojice. Trojlístek totiž můžeme vidět jako jeden list či tři lístky najednou. Lidé se zdobí trojlístkami na jeho počest.

V Irsku jsou bujaré oslavy Dne sv. Patrika, mají ale s náboženstvím pramálo společného. Zelená barva byla se sv. Patrikem spojena až později spolu s tradicí národní barvy.

Irské požehnání z dob sv. Patrika

Kéž všechny tvé cesty vedou k cíli.

Kéž ti vítr vždy fouká jen do zad.

Kéž sluneční paprsky vždy ohřívají tvoji tvář a déšť jemně padá na tvé pole.

A dokud se znovu nesetkáme, ať tě Bůh drží ve svých dlaních.

Amen.

Tip!

Když toto požehnání napíšeš na kartičky a ozdobíš – ať už irskými ornamenty nebo podle své fantazie – může se stát milým dárkem pro tvé přátele.

Od Popelční středy k Velikonocům

Za každý dobrý skutek nebo modlitbu si vybarvi příslušný dílek.

Zmrtvýchvstání Páně

Bílá sobota

Velký pátek

Zelený čtvrtek

Vzkříšení Lazara

5. Ne. postní

Uzdravení slepého

4. Ne. postní

Květná neděle

Proměnění na hoře

2. Ne. postní

Ježíš a žena u studny

3. Ne. postní

Ježíš na poušti

1. Ne. postní

Sem nakresli sám sebe na začátku cesty postní dobou!

Popelční středa

AB 2014

Ježíš pokoušen na poušti – najdi 13 rozdílů

Pozvánka na náš farní tábor

FARNÍ TÁBOR 2022

Starší děti (10-14 let)

30.7.-6.8. 2022

Mladší děti (6-10 let)

6.8.-13.8. 2022

Fara Kelč

2000,-

Jakub Hájek

kubamaha@seznam.cz

739 955 444

Helena Skovajsová

helenaskovajsova@seznam.cz

604 499 948

Pro všímavé

Svátek svatého Josefa se na Moravě vždy slavil s velkou vážností. Bývá také nazýván svátkem všech mužů a ti vykonávají svoji pouť na svatý Hostýn.

Svatému Josefovi byl také zasvěcen minulý rok, kdy jsme si připomínali jeho poslušný a vzorný způsob života.

Víš, kde všude máme ve farnostech znázorněného svatého Josefa?

V Luhačovicích je zámecká kaple zasvěcená přímo sv. Josefovi, je tedy vyobrazen na hlavním oltáři. V kostele Svaté Rodiny je také součástí hlavní plastiky nad svatostán-

kem. Jeho socha je u pramene sv. Josefa před kostelem v sousoší Svaté Rodiny.

V Pozlovicích je jeho velký obraz v hlavní lodi kostela přímo naproti obrazu Panny Marie.

Svatý Josef je uctíván snad všude, a proto bychom neměli na jeho svátek, v sobotu 19. března, chybět v kostele. Je to doporučený zasvěcený svátek, dokonce slavnost.

Všimni si, s jakými atributy je svatý Josef vyobrazován.

Zamyšlení nad půstem

P. Jan Ston

Za chvíli vstoupíme do postní doby, znovu budeme slyšet o postu, budeme přemýšlet, jak ho prožít, co to znamená postit se, jak nepromarnit tento čas. Vzpomínám si, že ještě před nedávnou dobou byl půst vnímán jako něco divného, jako to, co patří do kostela, jako zbytečné trápení se... Ale dnes – překvapilo mě, kolik se toho o postu píše, jak se doporučuje, jaké má výhody. Zjistil jsem, že jsou odborníci na délku postu a že jsou speciální druhy postů. Většinou jsou tyto posty spojeny se zdravou výživou, s hubnutím určitého množství kilogramů za co nejkratší čas. A tyto odborné příspěvky se vždycky týkají jen jídla. Co znamená půst pro nás – křesťany?

Zkusme si zapamatovat jednu věc: PŮST zdaleka není jen odepření si jídla.

Moc hezky o postu mluví kniha proroka Izaiáše.

Není půst, jaký si přeji, spíš toto:

*rozvázat nespravedlivá pouta,
utiskované propustit na svobodu?*

*Lámat svůj chléb hladovému,
popřát pohostinství bloudícím ubožákům,
neodmítat pomoc svému bližnímu?*

(srov. Iz 58,4–7)

Jak sami čtete, není zde ani slovo o tom, kolik čeho máme anebo nemáme jíst a ani tam není příslib, kolik za 40 dní zhubneme. Píše se zde o spravedlnosti a lásce k bližnímu, o štedrosti a velkorysosti, o pomoci druhému. I když půst máme asi především spojený s jídlem, půst se opravdu netýká jen jídla a je škoda, když to takto zjednodušíme.

Zkusme se tentokrát postit ne jen „od ně-

čeho“, ale hlavně „pro něco“.

Co to znamená? Cílem postu není, abychom si o Velikonocích mohli říct – kolik jsem toho nesnědl, kolikrát jsem hladověl... Cílem je přiblížit se více k Bohu a více poznat, že jsem Bohem milován a také žít tak, aby moji bližní mohli v této postní době zase trochu víc zakusit, že je mám rád. Ano, to je cílem našeho postu, to je cílem života křesťanů – přinést do světa trochu více lásky, porozumění, vlídnosti... (a myslím si, že by to mělo být cílem každého člověka...)

Na začátku postní doby uslyšíme o třech pilířích, které jsou osvědčenou cestou k Bohu: **Modlitba, půst a almužna** – Jsou jako trojnožka, jeden bez druhého nemohou fungovat a jsou mezi sebou vždy propojeny.

Almužna – Slovo almužna znamená z řečtiny milosrdenství. Jde o mnohem víc než o pár mincí žebrákovi. Jde o to, že se máme stávat milosrdnými, tedy velkorysími, odpouštějícími lidmi, se srdcem milým a otevřeným, že se máme stát Bohu podobnými. Je to cíl vysoký, ale krásný, jediný, k němuž má člověk směřovat, chtěli se stát skutečně v plném smyslu člověkem. Je ovšem neuskutečnitelný bez modlitby.

Modlitba – Modlitba není odříkávání modlitbiček, nýbrž trávení času s Bohem. Žít tak, abych stále vnímal Boží přítomnost ve svém životě a samozřejmě s Bohem o svém životě a světě a o lidech kolem sebe mluvili. Modlitba je ovšem neuskutečnitelná bez půstu.

Půst – Postit se ale neznamená jen, že si něco odřeknu k jídlu, ale zříkám se něčeho, abych získal něco jiného a většího. Stávám se totiž citlivějším pro Boží přítomnost a díky tomu se také stávám milosrdnějším člověkem.

A možná ještě jeden pohled na slovo půst, kdy si můžeme trochu pohrát s podobnými slovy: **Pustit** můžeme třeba nějaký špatný návyk, dát druhému v partnerském vztahu víc svobody, pustit Boha do těch oblastí, kam jsme ho doteď nepustili.

Vypustit něco, čeho je v našem životě zbytečně moc – sledování televize, příliš mnoho práce na úkor modlitby a času pro rodinu, vypustit něco, co brání, aby mohlo růst něco důležitějšího.

Odpustit někomu, kdo nám ublížil, možná i odpustit sobě, že nejsme tak skvělí, jak bychom si přáli.

Připustit, že jsem člověk hříšný, že nejsem dokonalý a bez chyb, že všechno nezvládnou sám a potřebuji v životě kolem sebe lidi a potřebuji Boží požehnání.

A konečně je třeba také **napustit** – hlavně napustit naše srdce znovu láskou k Bohu a k bližním a znovu si uvědomit, kde mohou čerpat, kdo jediný může naplnit naše srdce, naši prázdnotu.

V knize proroka Joela se píše: *Navraťte se ke svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný.* (Jl 2,13).

Smyslem našeho postu je růst lásky k Bohu a k bližním a posun v našem životě od toho, co nás brzdí a svazuje, ke svobodě pro konání dobra. A forma půstu pak může být taková či onaká...

Přeji vám, ať je tato doba postní pro vás radostí a posilou.

Svatý Josef v životě Božích přátel

Osud tohoto velkého světce je opravdu zvláštní: dostalo se mu toho nejhoršího na zemi a zároveň toho nejlepšího, co mu mohlo dát nebe. Neměl ani čest a slávu, ani peníze a dostatek, ani moc a úctu, ani pozemskou lásku a různá potěšení, ani osobní slávu nebo respekt budící povolání. Nebyl jediný důvod, proč by se sám měl považovat nebo byl jinými považován za někoho výjimečného. Neměl nic z toho, čeho si cení svět. Když se lidé chtěli Ježíšovi vysmívat, říkali o něm, že je to ten venkovan z Nazareta anebo že je synem tesaře.

Na druhou stranu, od Boha dostal svatý Josef to, co Stvořitel nesvětil nikomu jiné-

mu na světě: ani tomu nejmocnějšímu, ani nejbohatšímu, ani nejslavnějšímu, ani nejaktivnějšímu..., prostě nikomu, ani tomu největšímu z lidí. Jedině Josefovi světil Bůh svého Jednorozeného Syna a tu nejprůzračnější lidskou bytost, již byla Ježíšova Matka. Žádnému člověku se nedostalo tak velkého vyznamenání od Boha a zároveň takového ponížení od lidí. Velký patriarcha jistě moc nepřemítal o nesmírné cti, již se mu dostalo, že měl chránit tyto jedinečné poklady, které mu Bůh dal do péče. Vynaložil však veškeré úsilí, aby plně odpověděl na své poslání a naplnil vůli Nejvyššího.

(Jan XXIII.)

Modlitby

Modlitba ke sv. Josefovi

K tobě svatý Josefe, přicházíme ve své tísní. A když jsme vzývali o pomoc tvou přesvatou snoubenku Pannu Marii, tak i od tebe s důvěrou žádáme ochranu.

Pro lásku, která tě pojila s nejsvětější Pannou a Bohorodičkou Marií a pro otcovskou lásku, s kterou jsi objímal Dítě Ježíše, pokorně prosíme: shlédni na dědictví, které Ježíš Kristus svou krví vykoupil a přispěj nám v našich potřebách svou mocnou přímluvou.

Pečlivý strážce svatě rodiny, opatruj vyvolený lid Ježíše Krista. Odvrát od nás, laskavý otče, všechnu nákazu bludů a zkaženosti. Náš mocný ochránce, pomáhej nám z nebe v tomto boji s mocnostmi temna a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše z nebezpečí života, tak nyní braň Boží církve proti úkladům nepřátel a každému protivenství.

Nás pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu svatě žili, zbožně zemřeli a dosáhli věčné blaženosti v nebi. Amen.

(Lev XIII.)

Modlitba ke sv. Josefovi papeže Františka

Buď pozdraven, ochránce Vykupitele a snoubenče Panny Marie. Tobě svěřil Bůh svého Syna, v tebe vložila Maria svou důvěru. S tebou se Kristus stal člověkem. Ó, svatý Josefe, buď otcem i nám a veď nás cestou života. Vypros nám milost, milosrdenství a odvahu a ochraň nás před každým zlem. Amen.

Postní modlitba

Milosrdný a dobrotivý Bože, požehnej tuto postní dobu, aby se mi stala dobou dobrého cvičení ve vnitřní svobodě.

Požehnej tuto postní dobu, abych se v ní dokázal odpoutat ode všech nezdravých návyků. Uč mě, jak se odříkáním osvozuji od svých závislostí a jak znovu pocítit, že mohu pořád ještě svobodně nakládat se sebou samým a že nemusím být závislý na svých potřebách.

Dej, ať je letošní postní doba pro mě časem vnitřního očistění a obnovy, abych se dokázal oprostít od starých návyků a mohl začít znovu vědomě žít, abych dokázal vědomě jíst a vědomě prožívat přítomný okamžik, aniž bych hned všechno, co se ve mně začíná hlásit ke slovu, potlačoval jídlem nebo nějakou činností.

Požehnej tuto postní dobu, aby mě obnovila a osvěžila a aby očistila mou duši. Tak ve mně o Velikonocích rozkvetne nový život skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Duchovní cvičení Exodus 40 – postní doba

V průběhu čtyřiceti dnů postní doby Vás chceme pozvat na duchovní obnovu **pro muže i ženy** z Luhačovic, Pozlovic a okolí.

Je spojena s každodenní **čtením Písma, modlitbou, askezí a setkáním ve společenství** jedenkrát týdně, které bude probíhat v menších skupinkách.

Toto cvičení vychází z Exodu, ale není tak přísné jako Exodus 90. Co je Exodus a jaký přínos může pro účastníky mít si můžete (znovu) přečíst v zářijovém čísle Farních listů. Najdete je nově i na webu farnosti.

Přijměte pozvání být střízliví a všímaví ke svému dobru a dobru těch, které máte nejraději. Přijďte a záměrně se ujměte plnosti křesťanského života: modlitby, askeze a společenství.

Postní doba není cílová, ale startovní čára. Za těchto 40 dní procvičíte pokání a budete dále rozvíjet svou schopnost žít křesťanský život, který vám připravil Ježíš Kristus.

Pro bližší informace a možnost se přihlásit do úterý 1. března kontaktujte naše kněze.

Duchovní obnova v Luhačovicích

Mgr. Marie Gajdůšková

Na svátek svatého Josefa, tedy **v sobotu 19. března**, přijala pozvání do naší farnosti významná česká teoložka a psycholožka **PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.**

S přednáškami i exerciční činností má bohaté zkušenosti. Někteří ji možná znají jako spoluorganizátorku Katolických charismatických konferencí, pořádaných o letních prázdninách v Brně, nebo přednášející na festivalu United ve Vsetíně.

Jako autorka duchovní literatury spolupracuje s Karmelitánským nakladatelstvím a ve svých knihách se věnuje přímluvné modlitbě, tématům odpuštění, lidské lenosti, ale i některým svatým, např. Terezii z Lisieux, sestře Faustyně nebo novodobému světcu Carlu Acutisovi.

Zdroj fotografie: www.cbdb.cz

Téma sobotní přednášky zní „Především si chraň své srdce“. Můžeme se těšit na odpolední blok přednášek, společnou adoraci i osobní setkání ve farním sále. Dopřejte si zastavit se a znovu načerpat nové duchovní síly v této postní době. Všichni jste srdečně zváni. Určitě nepůjde o promarněný sváteční čas.

Co nás ve farnostech čeká

Středa 2. 3. / Pozlovice, Luhačovice

Popečnická středa

- Den přísného postu – zdrženlivost od masa i újmy v jídle (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let)
- 7.00 hod. mše sv. v zámecké kapli
- 18.15 hod. mše sv. v Pozlovicích
- 18.15 hod. mše sv. v Luhačovicích

Pátek 4. 3. / Luhačovice

První pátek v měsíci

- 15.00 – 18.00 hod. adorace a možnost přistoupit ke svátosti smíření
- 18.15 hod. mše svatá

Sobota 5. 3. / Pozlovice

První sobota v měsíci

- 16.30 hod. adorace a svátostné požehnání
- 17.00 hod. mše svatá

Středa 9. 3. / Luhačovice

Setkávání nad knihou

- V 19.00 hod. v klubovně
- Na počátku doby postní zalistujeme knížkou A. Grüna PŮST
- Přijďte, budete vítáni

Pátek 18. 3. / Luhačovice

Adorační den farnosti Luhačovice

- 9.00 zahájení adorace
- 18.15 mše sv. v kostele Svaté Rodiny

Pravidelné pobožnosti křížových cest

Luhačovice – pátek v 17.30, neděle v 17.30

Pozlovice – neděle 14.30

Sobota 19. 3. / Luhačovice, Pozlovice

Slavnost svatého Josefa, snoubence

Panny Marie

- Doporučený svátek – věřícím se doporučuje tohoto dne účastnit se mše sv.
- 8.00 hod. mše sv. v zámecké kapli
- 17.00 hod. mše sv. v Pozlovicích
- 18.15 hod. mše sv. v Luhačovicích

Sobota 19. 3. / Luhačovice

Postní duchovní obnova

s PhLic. Kateřinou Lachmanovou, ThD.

- 15.00 hod.

Neděle 20. 3. / Komonec

Křížová cesta na Komonec

Pátek 25. 3. / Luhačovice

Slavnost Zvěstování Páně

Den modliteb za počatý život

- 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny

Pátek 1. 4. / Luhačovice

První pátek v měsíci

- 15.00 – 18.00 hod. adorace a možnost přistoupit ke svátosti smíření
- 18.15 hod. mše svatá

Neděle 3. 4. / Luhačovice

Křížová cesta dárců křížové cesty

Co se u nás událo

Projekt Amoris laetitia

Mgr. Hana Hýsková

V září 2021 byl ve farnosti Štítná nad Vláří zahájen děkanátní projekt k Roku rodiny Amoris laetitia. Jedná se o desetiměsíční společné putování po jednotlivých farnostech, při němž se setkávají manželé, snoubenci i jednotlivci, kteří vnímají rodinu jako důležitou hodnotu.

Po Štítné, Nedašově, Brumově a Dolní Lhotě převzali pomyslnou štafetu i naše farnosti a v neděli 20. 2. jsme se v kostele Sv. Rodiny společně zamýšleli nad tématem „**Věčnost a krása lásky**“. A že podnětů k přemýšlení bylo opravdu hodně! Ať už to byly myšlenky ve videu od papeže Františka či osobní svědectví manželů Vaňkových, Kudelových a Kaňových.

Při moderované adoraci doprovázené chválovou kapelou Sinaj jsme poděkovali za naše manželství, rodiny a odevzdali jsme Pánu všechny vztahy, v nichž žijeme.

Neděle 20. února byla součástí 16. ročníku Národního týdne manželství. A tak manželé obdrželi hned několik dáreků: možnost využít přímluvné modlitby „manželů za manželé“, požehnání P. Jana přítomným manželským párům a malý dáreček pro společně strávené chvíle. Rodičům malých dětí připravila další dárek naše mládež. Během programu pro rodiče se postarala o jejich děti.

A kde jinde zakončit společné setkání než ve farním sále u jednoho stolu?

Pokud máte chuť putovat společně dál, setkáme se **20. března v Újezdě u Val. Klobouk.**

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice, web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková.

Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. března.